

Publicerad 2014-11-29 20:48 av © anakreon

Repris tillägnad vännen Carl O Andersson

Debuten som kom bort

"Vet du hur man gör när man knullar?"

Helenes fråga gjorde mig mera paff än jag ville visa. Vi stod på den sluttande gräsmattan framför hennes föräldrars sommarstuga. Jag hade blivit medbjuden för att Helene skulle ha någon att leka med. Hennes föräldrar skulle måla huset under påskhelgen och ville inte ha en sjuårig flicksnärta springande kring färgburkar och byggnadsställningar.

"Vi frågar Brita och Gustav om Carl-Erik får följa med oss till Svaneholm";, hörde jag Helenes mamma säga en dag när jag var nere hos dem och löste korsordet i Vårt Hem, en av fyrtiotalets populärare veckotidningar.

Helenes pappa hade en egen firma som sålde kontorsvaror. Han hette farbror Bertil och var den snällaste vuxna man jag kände. Han var nog väldigt framgångsrik, för deras vitmålade sommarbostad låg på en stor, ljuvlig tomt som långsamt sluttade ner mot havet och den träbrygga där deras vita lilla snipa låg förtöjd.

Den hette "Doris";, precis som hans hustru, en vänlig och blid varelse som gick klädd i ridbyxor av sämskskin och rökte franska cigaretter.

Dessutom hade han bil, en stor grå sak som hette Chevrolet Bel Air och var tillverkad långt borta i Amerika.

Amerika låg, hade jag hört, på andra sidan av det jättelika hav jag just stod och betraktade.

"Nåå, vet du det";, sa Helene otåligt.

Herregud, jag skulle fylla åtta år i september! Nog hade jag hört ett och annat men sanningen var att det där med knulla fortfarande tillhörde livets stora mysterier. Men Helene var flera viktiga månader yngre än jag, så det fanns ju stora chanser att hon visste ännu mindre om kärlekslivets uttrycksformer.

"Ja, det är klart att jag vet!";, drog jag till med.

"Då gör vi det!";, sa Helene. "Jag har velat knulla länge nu!";

Vi stod nästan ända nere vid vattenbrynet. Från en öppen verandadörr hörde jag Sven-Olov Sanberg sjunga "Dina ögon äro eldar och min själ är beck och kåda";. Doften av oljefärg blandade sig med saltan från havet och solen brände i nacken trots att dagen var så sval att vi båda hade jackor på oss,

"Här?";, sa jag och kände Helenes föräldrars ögon bakom ryggen.

"Tok heller";, sa Helene och tog mig i handen. "Följ med mej";, fortsatte hon

och halvt släpade mig bort mot ett litet ungbjörksbestånd vars nyutsprungna blad darrade lite förläget inför det unga kärleksparet-

”Där ”, sa hon. ”Där, bakom stenmuren! Då kan de inte se oss!”

Det fanns en doft av solvarm mylla bakom den där mossiga stenmuren, en doft jag aldrig skall glömma. Ett par stånd liljekonvaljer hade redan slagit ut och borta i öster gol en gök.

Helene låg redan på marken. Hennes gräddvita vindtygsjacka var knäppt ända upp till hakan och nedanför hennes rutiga kjol var de smala benen klädda i ribbstickade strumpor. En nyckelpiga vandrade från ett maskrosblad över till hennes vänstra hand som låg mot det glesa gräset med insidan upp.

Den såg inbjudande ut, välkomnande och kvinnlig fast på ett barnsligt sätt.

Jag lade mig ner på rygg, bredvid henne.

”Äsch, du måste ju ligga ovanpå mig”, sa hon med ett överlägset litet fniss som fick mig att önska att vi stod kvar vid vattenbrynet och tittade över det solbelysta havet.

Här bakom stengårdsgården var det rått och kallt och jag kände redan hur fukten från marken trängde igenom min tunna bomullsjacka. Med en hastigt rullande rörelse placerade jag min välklädda pojkkropp ovanpå hennes. Min näsa komma att ligga precis bredvid hennes vänstra öra som jag tyckte hade en svag doft av diskvatten.

Efter en stunds tystnad sa Helene: ”Är detta verkligen allt?”

”Nja”, sa jag, ”jag tror att det är meningen att vi skall röra oss lite fram och tillbaka, och så skall vi nog stöna också!”

Så låg vi då där och rörde oss lite planlöst fram och tillbaka och stönade som under ett mycket arbetsamt toalettbesök.

Efter en stund sa Helene: ”Nä, nu har jag knullat färdigt! Nu vill jag ha hallonsaft!”

Och förvånansvärt lätt vältrade hon undan mig, reste sig upp och sprang med lätta steg mot den vitmålade stugan.

Själv satt jag kvar en stund i gräset och kände mig omåttligt fånig.

Alltför snart var sommaren över och plötsligt stod jag på den asfalterade gården utanför Otterhälleskolan i Göteborg.

Från nordsidan av Göta Älv slamrade nithamrarna på båtvarven så högt att vi knappast kunde höra våra egna röster. Det var Kjell, som var flyktigbarn från Norge, Stig som sprang fortast i hela klassen, Sten-Inge som påstod att han hade dränkt en katt i sitt badkar och LångeBertil som nu skulle gå om andra klassen eftersom han hade lite svårt med läsningen.

Alla var de fyllda av berättelser om vad de gjort under sommaren. Kjell hade varit fyra veckor på en kristen barnkoloni på Onsala, Sten-Inge hade varit springschas hos en skomakare i Nordstan och Stig hade gått i seglarskola på Långedrag och lärt sig skilja mellan styrbord och babord.

”Men vad har du gjort, Carl-Erik”, sa LångeBertil, kanske för att han själv inte hade något spännande att berätta. De andra tittade nyfiket på mig och då sa jag, så nonchalant jag kunde:

”Jag har knullat!”

”Nähä!”, ropade de imponerade gossarna i korus och tvingade snart ur mig hela berättelsen om övningarna bakom den mossiga stenmuren.

Så de skrattade!

LångeBertil föll nästan omkull av munterhet när han insåg hur djup min okunskap var. Och sedan talade alla fyra i munnen på varandra, fyllda av iver att utbilda mig i alla små viktiga detaljer som hukar bakom berättelserna om blommor och bin.

Gissa om jag var generad!

Och allra mest generad var jag när jag tänkte på, att Helene antagligen hade insett att jag inte var den erfarna älskare som hon fantiserat om den där dagen.

När min mor ett drygt halvår senare berättade att farbror Bertil hade ringt och frågat om jag ville tillbringa påsken tillsammans med dem blev jag ett offer för stridiga känslor.

Å ena sidan ville jag naturligtvis gärna visa upp alla de nya kunskaper jag fått under de gångna månaderna, men å andra sidan hade jag ingen längtan efter att uppleva Helenes hånfulla skratt när hon erinrade sig vår pinsamma stund i gräset.

Men viljan att briljera segrade och sedan stod det inte länge på innan jag åter satt i baksätet på farbror Gunnars gråa Chevrolet på väg till Svaneholm.

”Barnen får ligga i samma rum”, sa tant Doris praktiskt när vi kom fram.

I samma rum!

Vilken chans att få omsätta mina nya, teoretiska kunskaper i sensuell praktisk handling! Nu skulle livets hemligheter avslöjas och när helgen var över skulle jag bli kung på skolgården när jag i chockerande detalj delade med mig av mina ljuvliga erfarenheter.

Aldrig har väl klockan gått så långsamt som denna Påskafton då jag skulle få tillbringa natten i samma rum som Helene.

Rummet var litet och hela möblemanget bestod av två sängar, en rosafärgad byrå, en pinnstol av fernissad björk samt ett litet nattbord som rymde en potta som det var meningen att vi båda skulle samsas om.

När kvällens hygieniska övningar äntligen var avslutade kröp vi ner i våra sängar och sade artigt god natt till Helenes föräldrar som självfallet var fullständigt ovetande om mina förfärliga planer.

Det föreföll som om Helene var lika ovetande, för hon föll i sömn så där märkvärdigt djupt och hastigt som man bara kan göra när man är ett litet barn.

Men det bekymrade inte mig. Så fort jag var övertygad om att hennes föräldrar inte skulle överraska oss smög jag över till hennes sängkant och viskade "Helene!" med munnen alldeles intill hennes öra.

"Hmmm", sa hon sömnigt och jag fortsatte: "Kommer du ihåg i somras då jag var här och hälsade på er?"

"Hmmm" svarade Helene igen och jag låtsades inte om att jag hörde en liten trött irritation i hennes hummande.

"Kommer du ihåg där, bakom muren, i gräset, vad vi gjorde där", viskade jag och nu såg jag att hon var klarvaken.

"Jaa", sa hon till sist. "Vad är det med det då?"

Nu hade jag min chans! Det var lösenordet! Det var det Sesam som skulle öppna porten din den sinnliga kärlekens hemlighet, som skulle göra mig till man, som skulle bli ett oskattbart minne för livet!

"Jo", sa jag, "nu vet jag verkligen hur man gör!"

Helene drog det blommiga vaddtacket tätare omkring sig, gäspade stort och sa:

"Det är ingen idé alls! Jag har slutat att knulla. Jag gillar hästar nu!"

Strax därefter sov vi djupt båda två.

o

Några veckor senare skulle jag stjäla syrener och fastnade då med snoppen i en taggtråd, ett missöde som gjorde att jag fick tillbringa en vecka på Barnsjukhuset i Göteborg.

Varje dag kom de unga vackra sköterskorna och bytte bandage på min sargade kroppsdel.

Det tog flera år innan jag förstod varför bandaget alltid föll av, bara några minuter efter det de lämnat min säng.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren © anakreon med Poeter.se id #13189 innehar upphovsrätten